

[Arthur Jacobsen.]

det øvrige land, viser det sig, at der er stor forskel på beskatningsprocenter, men skattefradragsreglen har hidtil bevirket, at disse store forskelle i den kommunale skatteudskrivning i virkeligheden ikke har haft den størrelse, som man umiddelbart kan aflæse. Jeg vil derfor håbe, at regeringen vil være lydhør over for bibeholdelsen af fradraget for kommuneskatter; ja, finansministeren var jo lydhør i går over for problemet, da det blev rejst, og jeg håber, at ministeren vil være det fremover. Jeg håber, at indenrigsministeren også vil hviske over til finansministeren, at vi i så henseende må tænke noget på kommunernes forhold.

Den frihed, kommunerne fik til fastsættelse af grundskyldpromillen, har vist, at flere af de københavnske omegnskommuner har fastsat promiller, der virker urimeligt over for kredse af borgere i de respektive kommuner. De højere jordvurderinger, der fra 1965 har fundet sted i udviklingsområderne, tåler ikke disse høje promiller. Vi har set, hvordan selv rekreative områder — jeg hentyder her bl. a. til havekolonier — er kommet i skattenød og dermed blevet ramt meget hårdt økonomisk.

Grundskattemnes fradragsret kan man ikke beskære, men det må fremhæves, at fortsætter denne udvikling, bliver statskassen også ramt, og jeg vil gerne henlede ministerens opmærksomhed på dette forhold. Måske burde der være en nøjere sammenhæng mellem de enkelte kommuners beskatningsprocent for den personlige beskatning og grundskyldpromillerne.

Efter forslaget bliver personfradraget også ensartet for en gruppe kommuner — ja, det er vistnok den samme gruppe kommuner, der er tale om — men jeg vil dog alligevel understrege, at jeg er en lille smule usikker over for disse grænser med et personfradrag på 4.000 kr. og 6.000 kr., hvor det ligger fast med 6.000 kr. for en masse kommuner. Måske er der andre kommuner, der har brug for minimumssatserne. Der er behov for flere oplysninger på dette område, men det er noget af det, som vi kan se på under udvalgsarbejdet.

Fordelingen af selskabsskatterne har jeg ingen bemærkninger til.

Vi er fra det radikale venstre villige over for dette lovforslag, som det foreligger.

Poul Ansen: Da mit partis ordfører desværre ikke kan være til stede i øjeblikket, skal jeg på gruppens vegne meddele, at vi principielt kan give tilslutning til, at den kommunale beskatning også i hovedstadsområdet bliver proportionalbeskatning, og at den progressive beskatning helt overlades til staten. Vi kan også give principiel tilslutning til tendensen i § 1, punkt 2, 3 og 4, i lovforslaget, og endelig skal jeg give udtryk for, at vi, som det allerede tidligere klart er kommet frem her, er særdeles positive over for en mere gennemgribende revision af den kommunale opgave- og byrdefordeling.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg er som så ofte før i den lykkelige situation at kunne takke samtlige ordførere for tilslutning til et af mig fremsat lovforslag. Der er ikke noget mærkeligt i det, det er jo næsten altid fornuftige — næsten altid fornuftige — lovforslag, der fremkommer fra min og indenrigsministeriets side.

Hr. Hans Lund gjorde nogle bemærkninger om de videre konsekvenser af denne lovgivning og den i øvrigt under overvejelse værende lovgivning. Han pegede på, at der er en dybtgående forskel på kommuneskatterne i landets kommuner, og det er jo rigtigt. Derom vil jeg gerne sige, at de muligheder, vi har for at ændre dette forhold, vel ligger i gennemførelsen af en ændret kommunestruktur og i denne forbindelse i en ændring af byrde- og opgavefordelingen mellem stat og kommuner og mellem kommunegrupperne indbyrdes.

Hr. Enggaard bad mig om at fremskynde arbejdet med byrdefordelingen. Om det vil jeg gerne sige: forholdet er dette, at vi i regeringen i allernærmeste fremtid modtager en beretning, om man vil en betænkning, fra et embedsmandsudvalg, som har arbejdet med disse byrdefordelingsproblemer. Vi har i regeringen nedsat et ministerudvalg, som, så snart vi har fået denne betænkning, skal gå i gang med arbejdet med ændringer af denne byrdefordeling, men jeg understreger, som jeg gjorde det forleden dag, at det er et ganske overordentlig indviklet og vanskeligt problem. Jeg gentager, hvad jeg sagde dengang, at de refusionsordninger, som så stærkt kritiseres, jo i hvert fald har medvirket til at skabe en vis lighed borgerne imellem landet over, og det er klart,